

NORGES HØYESTERETT

Den 31. juli 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Utgård, Noer og Arntzen i

HR-2015-01601-U, (sak nr. 2015/1153), straffesak, anke over dom:

A

mot

Den offentlige påtalemyndighet

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder domfeltes anke i sak om domfellelse for trusler.
- (2) Vestfold politidistrikt tok 28. januar 2014 ut tiltale mot A for overtredelse av straffeloven § 227 første straffalternativ. Grunnlaget var at han skulle ha uttalt til sin tidligere advokat, B, at han ville forfølge sak mot han så langt det var mulig og at alternativet var drap. Han skulle også ha gjentatt trusselen ved å henvise til samtalen i etterfølgende e-postkorrespondanse.
- (3) Nordre Vestfold tingrett avsa dom 26. februar 2015 med slik domsslutning:

"1. A, født 00.00.1968, frifinnes."
- (4) Dommen ble avsagt under dissens, idet fagdommeren stemte for domfellelse.
- (5) Påtalemyndigheten anket dommen. Agder lagmannsrett avsa dom 8. mai 2015 med slik slutning:

"A, født 00.00.1968, dømmes for én overtredelse av straffeloven § 227 første straffalternativ til fengsel i 60 – seksti – dager som gjøres betinget med en prøvetid på 2 – to – år, jf. straffeloven §§ 52-54. Han dømmes også til å betale en bot på 15 000 – femtentusen – kroner, subsidiært fengsel i 30 – tretti – dager."
- (6) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen, straffutmålingen, lovanvendelsen

under skyldspørsmålet, bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og avgjørelse om erstatning. Han har hovedsakelig gjort gjeldende at han ikke har fremsatt trusler mot advokat B. Det er en saksbehandlingsfeil at forsvarer verken har stevnet vitner som kunne forklart seg om hva som ble sagt i forliksrådet den aktuelle dagen da truslene skal ha blitt fremsatt, og heller ikke ville legge frem en rekke dokumentbevis i saken som kunne tale for frifinnelse. Som følge av manglende kontakt mellom A og forsvarer i tiden frem mot ankeforhandling, samt at forsvarer ankom rettsmøtet akkurat i tide, var det ikke mulig å diskutere saken. Feilen har virket inn på lagmannsrettens bevisvurdering, og skyld- og straffespørsmålet er derfor vurdert feil. På flere punkter har lagmannsretten lagt feil faktum til grunn for domfellelsen. Avgjørelsen er heller ikke i tråd med Sandefjord tingretts kjennelse av 14. mai 2013, hvor e-poster sendt i mars 2013 er karakterisert som prosesskriv og ikke trusler.

- (7) *Påtalemyndigheten* har ikke kommet med bemerkninger til anken.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at As anke ikke kan fremmes uten samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd første punktum. Ettersom A ble frifunnet i tingretten og domfelt i lagmannsretten, kan anken bare nektes fremmet dersom ankeutvalget enstemmig finner det klart at den ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum.
- (9) A har gjort gjeldende som en saksbehandlingsfeil at forsvarer nektet å føre flere vitner, samt også nektet A å legge frem en rekke dokumentbevis i saken som kunne tale for frifinnelse.
- (10) En forsvarers handlinger eller unnlatelser vil i seg selv ikke kunne utgjøre en saksbehandlingsfeil. Det følger imidlertid av straffeprosessloven § 294 at retten har et selvstendig ansvar for sakens opplysning og at retten i den anledning kan beslutte å innhente nye bevis.
- (11) Tiltalen mot A gjaldt trusler mot advokat B. I følge tiltalebeslutningen ble truslene fremsatt under en samtale som fant sted etter et møte i forliksrådet i juni 2012, samt i e-post 14. mars 2013 til B der A viste til det han hadde sagt i samtalen i juni året før.
- (12) A har vist til at forliksrådets medlemmer og forliksrådssekretæren burde vært ført som vitner. Lagmannsretten har imidlertid funnet det bevist at de aktuelle truslene ble fremsatt i en samtale som ble innledet først etter at forliksrådets møte var avsluttet. Videre har lagmannsretten funnet bevist at det var denne samtalen A viste til i e-postene sendt i mars 2013. All den tid de ikke var til stede ville forklaring fra forliksrådets medlemmer og forliksrådssekretæren derfor ikke vært egnet til å kaste lys over spørsmålet om samtalen faktisk fant sted, eventuelt hva som ble sagt.
- (13) A har også vist til en rekke dokumentbevis og anført at de burde vært fremlagt for lagmannsretten. De dokumenter han viser til, er imidlertid i liten grad egnet til å belyse bevisstemaet for straffesaken, altså hvorvidt A har forholdt seg som beskrevet i tiltalebeslutningen.
- (14) Det var etter dette ingen saksbehandlingsfeil at lagmannsretten ikke av eget initiativ innhentet de bevis som A nå påberoper seg. Under enhver omstendighet mener ankeutvalget at dette ikke kan ha innvirket på dommens innhold, jf. straffeprosessloven § 343 første ledd.
- (15) A har videre gjort gjeldende som saksbehandlingsfeil at lagmannsretten har lagt til grunn feil faktum.

- (16) At retten har bygget på uriktig faktum vil etter praksis kunne være en saksbehandlingsfeil i særlige tilfelle. Men faktumfeilen må da knytte seg til saksbehandlingen, se blant annet Bjerke m.fl., Straffeprosessloven, kommentarutgave, fjerde utgave side 1310.
- (17) I denne saken er det ingen holdepunkter for at lagmannsretten har lagt feil faktum til grunn i så måte.
- (18) Anførselen synes mest å fremstå som en anke over lagmannsrettens bevisbedømmelse, som utvalget kommer tilbake til.
- (19) Ankeutvalget finner det klart at anken over lagmannsrettens saksbehandling ikke kan føre frem, og den tillates derfor ikke fremmet.
- (20) A har også anket over straffutmålingen, lovanvendelsen under skyldspørsmålet, bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og avgjørelse om erstatning ved avkrysningsanke. Denne del av anken er ikke berørt i det senere prosesskrivet. På disse punkter er anken derfor ubegrunnet.
- (21) Lagmannsretten har domfelt A for trusler etter straffeloven § 227 første straffalternativ. Ankeutvalget kan ikke se at det hefter mangler ved lagmannsrettens lovanvendelse. Etter omstendighetene er det heller ikke et åpenbart misforhold mellom den straffbare handling og den fastsatte straff, jf. straffeprosessloven § 344. Ankeutvalget finner det klart at anken heller ikke på disse punkter kan føre frem.
- (22) Høyesterett har ikke kompetanse til å prøve anke som retter seg mot bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet, jf. straffeprosessloven § 306 annet ledd. Ankeutvalget legger videre til grunn at anken over avgjørelse om erstatning skyldes en feil, all den tid lagmannsretten ikke har idømt erstatning.
- (23) Beslutningen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken tillates ikke fremmet.

Ragnhild Noer
(sign.)

Karl Arne Utgård
(sign.)

Wenche Elizabeth Arntzen
(sign.)

Riktig utskrift: